

Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Buss) gør opmærksom paa, naar han antydebe, at man søgte fra den Side, jeg tilhørte, at slaa sig op paa Landbopolitik, at jeg tror ikke, det har været særligt fremhævet fra den Side. Er der nogen, der har talt derom, — det hedder for Resten ikke Landbopolitik men Agrarpolitik — er det det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds. Det er denne Landbopolitik eller Agrarpolitik, han siger, at ville føre, i Mod sætning til Arbejderspolitik eller Arbejdernes Politik. Det tror jeg ikke; tværtimod. Den Landbopolitik, om man kan kalde den saa, som har været ført baade i Fjor og i Mar, og som har sat de Frugter, der dels ere komne, og dels have bidraget til at komme i de nærmeste Dage, er en Politik, der ogsaa har vidst at tage Hensyn til Arbejderne og særlig kommen dem til Gode. Det er særlig dem, der faa godt af Alderdomsunderstøttelsesloven, og Fattigloven, og det er ogsaa dem, der ville faa godt af Sygekasjeloven. De ville ogsaa særlig faa godt af Loven om Landbrugs-skolerne og Folkehøjskolerne gennem Understøttelse til fattige Elever, idet det jo er dem, der have Bæmselighed ved at komme med, medens de mere velstaaende jo godt kunne komme med. Jeg vil sige, at det er social Politik, til hvilken jeg altid har givet min Tilslutning, og fremdeles vil give den. Denne Politik staar ikke i Mod sætning til Landbopolitikken; tværtimod, de arbejde godt Haand i Haand med hinanden.

Sold: Det, jeg nærmest havde i Sinde at fremhæve, var den Betragtning, som nu fremkom fra den ærede Ordfører: at uden Hensyn til stedfindende Aftaler, burde enhver, hvilket Standpunkt han staar paa, kunne stemme for denne Lov; thi det har til alle Tider fra alle Sider her i Tinget ved Behandlingen været anerkendt, at de Embedsmænd, om hvilke der her er Spørgsmaal, ere særlig ueheldig stillede i Sammenligning med alle andre Embedsmænd, med hvem de maatte sammenstilles med Hensyn til deres Uddannelse og Værdien af deres Arbejde. Derfor mener jeg, at man aldeles ikke behøver de politiske Aftaler som Løstestang for denne Sag. Enhver maatte i og for sig kunne stemme for den. Endelig skal jeg fremhæve, at det Lønningstillæg, der her er Tale om, ingenlunde er stort, det er overmaade knapt, og det vil i hvert Fald kun tilfredsstille de paagældende i ringe Grad. Jeg tror, de havde Anledning til at vente, at, naar det Spørgsmaal en Gang skulde løses, det da vilde blive løst paa en for dem gunstigere Maade. Jeg kan godt forstaa

den Betragtning, som er fremkommet fra ærede Medlemmer, at man skulde se til samtidig at opnaa en Reform af de lærde Skoler, for saa vidt man er overbevist om, at en saadan Reform er nødvendig. Men selv om det er vor Overbevisning, saa maa det dog være ganske klart, at der er ingen som helst Udsigt til at enes om en saadan Reform; og jeg tror ogsaa, at det til enhver Tid vil blive gjort gældende her hjemme, at det ikke gaar an, at man ved en fuldstændig Reform af vort lærde Skolevæsen løsriver os fra Forbindelsen med de større Kulturlande. Derfor tror jeg, man vilde være særlig uretfærdig mod disse Mænd, i Fald man vilde vente med den Smule Lønningstillæg til den lærde Skoles Lærere, indtil en saadan Reform er gennemført.

Det var dog i Grunden ikke for at sige dette, at jeg tog Ordet, skønt jeg syntes, at denne Betragtning skulde gøres stærkere gældende, inden Afstemning foretages. Jeg har egentlig taget Ordet for at nedlægge en bestemt Protest mod en Sætning, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Zens Buss) fremsatte. Han delte hele det danske Folk i 2 Klasser: selve det danske Folk og Embedsstanden. Jeg finder det i høj Grad uforsvarligt at opstille en saadan Deling. (Zens Buss: Ja det ere vi enige i!); thi der findes jo i Virkeligheden ikke en saadan Deling. Jeg finder, den er fuldstændig meningsløs; thi det ærede Medlem vil jo dog vel ikke nægte, at Embedsstanden her i Landet maa være i Besiddelse af Indfødsret og maa være født af danske Forældre og tilhøre den danske Nation lige saa fuldt som enhver anden af Landets Beboere, som det ærede Medlem behagede at henregne til at høre til det danske Folk, hvorfra han ubelukkede Embedsmændene. Det synes jeg ikke, der er nogen Mening i (Zens Buss: Nej!). Det ærede Medlem har opstillet det danske Folk netop i Mod sætning til Embedsstanden, hvis Lønner skal fyldes. Jeg tænker, at det maaste skal være Meningen, at det maaste skal betragtes som en Morsomhed her i Tinget at sige saadant — en Wittighed kan det ikke kaldes; men jeg tror, at det ude i Befolkningen vil blive betragtet som en Ondstabsfuldhed, som noget, der vil være stiftet til at sætte ondt Blod, og som vil være stiftet til at stille Embedsbefolkningen her i Landet og den øvrige Befolkning fra hinanden paa en Maade, som vil være til meget liden Gavn for begge. Derfor vilde jeg ønske, at det ærede Medlem i Fremtiden vilde afholde sig fra den Slags Udtalelser. Det er dog ogsaa ganske unaturligt i vore Dage at fremsjøre saadant, da